

at 8000 \$ var tilstrækkeligt. Dette er imidlertid ikke stemmende med hvad der fra andre Sider paastaaes, og det er heller ikke stemmende med de Erfaringer, man har gjort i Moderslandet, hvor man har havt overordentlig stor Vanskelighed med at faae denne Post besat med en dygtig Mand; man har maattet henvende sig til Mangfoldige, førend man opnaaede at erholde en Mand, der vilde overtage Posten paa de nuværende Betingelser. Den ærede Rigsdagsmand anførte, at det Beløb, han havde brugt i denne Stilling, var 8000 Doll. aarlig, men efter der Optegnelse, jeg her har i min Haand, var det Beløb, den ærede Rigsdagsmand oppebar, 9,930 Dollars eller 70 \$ mindre end den Gage, der nu er fastsat for Gouverneuren. Jeg skal oplæse denne Optegnelse, som jeg har ladet mig meddele, og vil da bede den ærede Rigsdagsmand at paapege de Urigtigheder, som deri skulde ligge; Beløbet bestod af følgende Poster: først hvad der var tillagt den ærede Rigsdagsmand i Gage, 5,120 Dollars; dernæst Tasselpenge, 2,560 Dollars og endelig Bartpenge, 2,250 Dollars, opsummeret til ialt 9,930 Dollars. Det blev ikke anseet for at være et for høit Beløb og er af Ingen herhjemme anseet derfor. Det er vel sandt, at Gagen blev paa en af de tidligere Finantslove nedsat til 8,000 Doll., men der skete strax bestemt Reclamation derimod, og senere bevilgede Rigsdagen, at den igjen blev ansat til 10,000 \$. Det blev oplyst, at det ikke var gjørligt, under de der værende Forhold, som ere ganske exceptio-nelle, at føre det Huus, som der maa ønskes; at Gouverneuren bør føre, for et ringere Beløb, ja, at selv dette Beløb maatte antages at være overmaade knapt tilmaalt. Hvad nu angaaer Forholdet for Diebliffet, skal jeg kun bemærke, at den sidst udnævnte Gouverneur er

udnævnt af H. S. Majestæt, længe før jeg tiltraadte Ministeriet, med den bestemte og sikke Forventning at faae de 10,000 \$, og at jeg ikke anseer ham forpligtet til, ligesom jeg heller ikke troer, at han paa nogen Maade indblader sig paa at gaae derover med en mindre Gage. Det har, som sagt, været i høit Grad vanskeligt at faae Forholdene arrangerede paa den Maade, som man nu anseer dem heldigt ordnede paa, og at det overhovedet vilde være aldeles ugjørligt fra Administrationens Side at kunne ordne sige Forhold, naar pludselig en Medsættelse fandt Sted, uden at noget Forbehold var taget, enten ved Vacance eller Udnævnelsen og hvorved, som i det foreliggende Tilfælde, det uomtvistelige Krav fra den Bedkommendes Side vilde tilsidefattes.

M. Hansen: Det er blot en personlig Bemærkning, jeg vil tillade mig at gjøre. Den ærede Finantsminister har oplæst, at jeg i Vestindien havde mere i Gage end 8,000 \$. Det er meget sandt; men derfor kån det godt være fuldkommen rigtigt, at jeg kun brugte 8,000 \$ derovre. Det beviser altsaa ikke det Mindste. Men for ikke at gaae alt for dybt ind paa Detallen af saadanne personlige Anliggender, skal jeg kun oplyse, at jeg i Vestindien aldrig har oppebaaret mere end 8000 \$. Jeg har nemlig en stor Familie, som var bleven her i Kjøbenhavn; den oppebar Resten af mine Indkomster. Havde jeg havt min Familie derovre, saa havde det ikke kostet mig en Skilling mere end det gjorde; det havde maaskee endog kostet mig mindre, fordi der ikke kunde være nogen rigtig god Orden i mit Huus; det blev en Tid bestyret af en Adjutant, der vistnok ikke sparede. Det er Alt det, jeg har at sige med Hensyn til den ærede Finantsministers Dplysninger.